

[Brorsen.]

vort Forslag om Udsættelse efter § 45, hvor der altsaa staar, at et Mindretal paa $\frac{2}{5}$ kan forlange et Lovforslag udsat til næste Rigsdagssamling, for at Vælgerne ogsaa kan faa Lejlighed til at stifte Bekendtskab med en helt ny Lovgivning, som der eventuelt her kan være Tale om. Er det nu ikke et meget rimeligt Krav, naar vi nu ser rent sagligt paa det? Naar der pludselig i en Samling kommer et Forslag af meget vidt-rækkende Betydning, som man ikke har kendt det fjerneste til tidligere, som aldeles ikke er blevet forelagt Vælgerne, er det saa ikke et meget rimeligt Krav, at man siger, at naar der er et saa stort Mindretal som $\frac{2}{5}$, saa kan de faa Lejlighed til at tale med deres Vælgere om det? Der er her kun Tale om nogle faa Maaneders Udsættelse, og saa er det oven i Købet tilføjet: for saa vidt som man fra Regeringens Side mener, at det er Forslag, der nødvendigvis maa gennemføres i den Samling, hvor det bliver forelagt, kan det ogsaa lade sig gøre ved en Folkeafstemning, naar der der er Tilslutning. Jeg mener, at de Indvendinger, der er gjort fra anden Side mod det, der er Tale om her, er ikke holdbare, de er ikke ret meget værd.

Det er klart, at vi har den Mening, at en Regering i bestemte Situationer skal kunne handle hurtigt; men hvor der, som sagt, er Tale om en helt ny Lovgivning, kan der ogsaa være Grund til, at man tænker sig om, inden man gennemfører saadanne Love. Jeg kunde godt i denne Henseende give adskillige Eksempler, der er allerede blevet nævnt enkelte. F. Eks. i sidste Rigsdagssamling var der ogsaa Lovforslag, hvor man netop udmærket godt kunde have fundet, at en Udsættelse vilde have været paa sin Plads, inden disse Forslag endelig var blevet ophøjet til Love.

Med Hensyn til det System, man indfører efter Regeringsforslaget og efter de tre Partiers Forslag, saa indrømmer man, at det er det norske System, der er taget som Mønster, men, siger det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, man har ikke slavisk efterlignet den norske Grundlov. Det er naturligvis rigtigt, men Typen er altsaa den norske. Men derfor ved jeg ikke, hvorfor man søger at skyde mig i Skoene, at jeg i Forfatningskommissionen har udtalt mig som en Tilhænger af det norske System. Det har jeg aldrig gjort. Jeg har kun henvist til, at Forholdet var saaledes i Norge, at de havde eet Ting, Stortinget, som delte sig i to Afdelinger.

Jeg har ogsaa talt om den finske Forfatning, og jeg vil sige, at som Type betragtet har den finske Forfatning meget tilfælles med den Grundlov, vi stiller Forslag om, men der er den Forskel, at der i den finske Grundlov gives Mindretallene meget større Beføjelser, end Mindretallene vil faa efter det Forslag, vi har stillet. Forholdet er det, at Mindretallene i den finske Rigsdag kan ved Lovforslags tredie Behandling forlange, at Lovforslagene bliver lagt hen til efter nye Valg. Det er noget ganske andet end det, vi stiller Forslag om.

Jeg har saa et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller.

Det er ganske interessant at lægge Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stadig fabler om, at inden Lovforslaget er endeligt vedtaget, forsvinder Rigstinget. Han har endnu et stille Haab om, at vi beholder det gamle Navn Landstinget. Ja, lad os nu se, om det ærede Medlem kan gennemføre det, jeg tvivler om det.

Om de to Afdelinger, Folketing og Rigsting, siger det ærede Medlem, at i Tingene, altsaa de enkelte Ting, skal den saglige Forhandling foregaa. Dermed skal vel ikke forstås, at der ikke skal føres en saglig Forhandling i Den Forenede Rigsdag; men det er det, vi hele Tiden har hævdet, at naar de allervigtigste Spørgsmaal, som vi i det hele taget har til Behandling paa Rigsdagen, skal nøjes med 3 Behandlinger, medens de Forslag, der kun har sekundær Betydning, skal have 5 og indtil 8 Behandlinger, saa kan vi ikke rigtig forstaa Logikken i det. Vi har jo et Eksempel netop her, hvor vi behandler et Forslag til Grundlov med en Række af Ændringsforslag. Saadanne Spørgsmaal skal efter de Herrer Grundlovsforslag kun have tre Behandlinger, medens, som sagt, rent sekundære Forslag skal have 5 helt op til 8 Behandlinger.

Jeg vil mene, at hvis man efter vort Forslag gik over til Etkammersystem, saa var det et Spørgsmaal, man kunde have overvejet, om man eventuelt skulde have noget lignende, som de har i den finske Forfatning, om man ved Siden af de almindelige Udvalg, der behandler Lovforslagene, skulde have et større Udvalg, hvortil i alt Fald de store Sager kunde henvises. I den finske Forfatning har de Bestemmelse om et stort Udvalg paa 45 Medlemmer, hvor Lovforslagene passerer, samtidig med at de behandles i de enkelte mindre Udvalg.